Socialpædagogen

#7

/// Pulsen på dit arbejdsmiljø /// Integrationssucces /// Fagligt løft som TR

AUGUST 2020

ALLE SANSER I SPIL

Farvestrålende musikinstrumenter designet, så alle kan være med, stimulerer både syn, hørelse og følesansen. I Børnehusene Stjernen bruges kreative aktiviteter bevidst for at hjælpe det enkelte barn med at udvikle sig

indhold

FOTO: PRIVAT

#socialpædagog

Jeg hedder Berit Albiniussen, og jeg har været plejemor gennem 20 år. Og jeg elsker det. I dagens Danmark ser vi flere og flere forskellige familieformer. Sammenbragte familier, familier med to forældre af samme køn, enlige fædre eller solomødre med donorbørn. Den mangfoldighed, synes jeg, at der bør være plads til blandt plejefamilier.

Jeg oplever, at mange tænker, at man ikke kan være plejefamilie, når man er enlig. Det, synes jeg, er ærgerligt. I mine øjne er der flere fordele ved at være enlig plejeforælder. Fx at barnet kun skal forholde sig til én voksen. Og at barnet har min fulde opmærksomhed.

Jeg elsker at have plejebørn, og faktisk er jeg andengenerationsplejemor, hvis man kan kalde det det. Jeg er nemlig selv vokset op i en familie med plejebørn, da min mor og stedfar også var plejeforældre. Det har givet mig en særlig indsigt, som jeg i dag selv kan bruge som plejeforælder. ×

Kolofon

Udgives af Socialpædagogerne, Brolæggerstræde 9, 1211 København K. Tlf. 7248 6000. sl.dk /// **Ansvarshavende** Forbundsformand Benny Andersen /// **Redaktion** Søren Lauridsen (chefredaktør), sln@sl.dk, Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk, Malene Dreyer, mad@sl.dk, Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk, Lea Holtze, hol@sl.dk, Runa Adriane Riis Larsen, ral@sl.dk /// **Kontakt redaktionen** på nyhedsrum@sl.dk /// **Layout** René Hart /// **Produktion** KLS PurePrint A/S /// **Læserbreve** Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. Vi opfordrer til, at indlæg højst fylder 2.000 anslag, og redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte. Læserbreve med injurierende indhold afvises. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk /// **Annoncer** Se annonceinformation på socialpaedagogen.sl.dk /// **Oplag** 45.000 i perioden 01.07.17-30.06.18 /// **Redaktionen** af 7/2020 er afsluttet 03.07.2020. Næste nummer udkommer i uge 37, 2020 /// **Forsidefoto** Nils Lund Pedersen /// 77. årgang /// ISSN 0105-5399

Magasinet er 100% fri for skadelige/hormonforstyrrende kemikalier og er certificeret efter verdens strengeste miljøcertificering.

Vi tager ansvar for indholdet og er tilmeldt

PRESSE NÆVNET

Danske Medier OPLAGSKONTROL

22

Jeg ville ønske, at det danske samfund tog ansvar for de borgere, der kan have udadrettet adfærd. At der blev lavet nogle ordentlige tilbud målrettet dem – med de rigtige fysiske rammer, ordentlig sikkerhed og uddannet personale. For borgernes skyld – og for vores skyld.

—— Suna Natalie Pedersen, socialpædagog

PORTRÆT

FOTO: KASPER LØFTGAARD

8

En skjult succes

Den autoritære og fraværende forsørgerfar er erstattet af den nærværende far – og det er en overset integrationssucces, siger Aydin Soei. Med en ny bog sætter han fokus på den nye generation af brune fædre

TEMA

16

Pulsen på dit arbejdsmiljø

Susanne får ikke holdt de pauser, hun har brug for. Maria spiser piller for at klare arbejdsdagen. Men der er også fremgang at spore, når det gælder socialpædagogers arbejdsmiljø, viser ny arbejdsmiljøundersøgelse

ILLUSTRATION: GITTE SKOV

Tag Socialpædagogerne i ørerne

Hent de to nyeste podcasts fra Socialpædagogerne. **'Sådan kan du arbejde med NADA'** om en recoverymetode baseret på øreakupunktur – og **'Snoezel – et tilbud til alle sanser'**, hvor vi besøger to snoezeltilbud og deres mange sanserum.

Søg på Socialpædagogerne i din foretrukne podcastapp

FOTO: NILS LUND PEDERSEN

26

Alle sanser i spil

I Børnehusene Stjernen stimuleres alle sanser med udendørs musik instrumenter, en særlig sansetunnel – og legeredskaber, der udfordrer balancen

4

146 nomineret til Socialpædagogernes Pris

Som noget nyt har medlemmerne i år indstillet kandidater til Socialpædagogernes Pris

6

Sammen om digital ensomhed

Ny hjemmeside giver overblik over værktøjer til digital kontakt

14

Sofa

Bitten og Kasper har i fællesskab opbygget et nyt tilbud helt fra bunden

24

Dilemma

Vil du være Facebook-venner med borgerne? Mød to socialpædagoger med hver sin holdning

34

Springet

FOTO: HANNE LOOP

Mie greb chancen, da posten som TR blev ledig – og fik faglig udvikling uden at skifte job

LÆS DIT FAGBLAD ONLINE PÅ socialpaedagogen.sl.dk/fagblad

PRIS

GRAFIK: SOCIALPÆDAGOGERNE

146 nomineret til Socialpædagogernes Pris

Socialpædagogerne uddeler en pris på 30.000 kr. til en arbejdsplads eller person, der leverer høj kvalitet i arbejdet med borgerne eller styrker socialpædagogerne som faggruppe. I år har medlemmerne som noget nyt indstillet kandidater til prisen. Det er resulteret i 146 indstillinger i alt. Socialpædagogernes næstformand, Marie Sonne, glæder sig over det store engagement:

– Der bliver gjort et fantastisk stykke socialpædagogisk arbejde rundt omkring i landet. Jeg er glad for, at så mange medlemmer har brugt anledningen til at anerkende og synliggøre det ved at indstille kandidater til prisen, siger Marie Sonne. ×

Hvem vinderen af Socialpædagogernes Pris bliver, afgøres af hovedbestyrelsen og afsløres i november på Socialpædagogernes kongres

HØRT

Vores fælles budskab er klart. Vi skal have fokus på kvalitet. Det kræver noget helt særligt at arbejde med mennesker i særlige livssituationer. Det kræver en specialiseret viden. Det kræver flere ressourcer til området, og det kræver viden og nok af den rette faglighed.

—— Forbundsformand i Socialpædagogerne Benny Andersen om et fælles debatindlæg 'Alle har krav på et liv med muligheder' fra KL og Socialpædagogerne

KALENDER

4. september
Socialpolitisk topmøde, afholdes af Socialpædagogerne i København

22. august og 12. september
Læringsdagen #stoltsocialpædagog i hhv. København og Aarhus

7. september
Konference: **'Fællesskaber på kanten'** i Middelfart

21. september
Konference: **'Magten i et etisk og praktisk perspektiv'** i Kolding

51
ud af landets 98 kommuner har pr. 1. august indført **røgfri arbejdstid.**

PROJEKT

BOTILBUD SKAL GØRES MEDICINSIKRE

Socialpædagogerne tager nu i samarbejde med KL og FOA fat på at forbedre patientsikkerheden på bosteder. Projekt 'Medicinsikre botilbud' bygger på erfaringerne fra et tidligere projekt: 'I sikre hænder'. Projektet har til formål at nedbringe antallet af medicineringsfejl, udvikle en læringskultur, hvor arbejdet med medicinhåndtering bliver en del af den samlede rehabiliteringsindsats, og finde måder til at udbrede metoden 'I sikre hænder' til øvrige botilbud. Over de næste to år deltager fem-ti botilbud i projektet. ×

Er I et botilbud, som har lyst til at deltage, så læs mere og hent invitation på vpt.dk

FOTO: KASPER LØFTGAARD

SEJR

Resultatløn til konsulenter stoppes

Nu bliver der sat en stopper for, at der kan tjenes penge på at finde besparelser hos mennesker med handicap. Det er ulovligt at hyre konsulenter til at finde besparelser for kommunen, hvis det indebærer vurdering af konkrete ydelser til borgerne. Det udtaler Ankestyrelsen, efter at Socialpædagogerne har gjort de ansvarlige politikere opmærksomme på problemet.

– Jeg er meget, meget tilfreds. Det er en stor sejr. Både for de sårbare og udsatte mennesker, som er blevet snydt, men også for os som organisation. Vi startede en sag på baggrund af en henvendelse fra et medlem, som fortalte, at private konsulenter blev hyret til at spare penge på tilbud til mennesker med handicap, og de private konsulenter fik selv del i fortjenesten. Den rystende viden rejste vi som politisk sag. Og nu tør jeg næsten godt sige, at vi har vundet, siger Socialpædagogernes forbundsformand, Benny Andersen.

UDSPIL

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

Vejene til et godt voksenliv for anbragte børn

Nogle børn vokser op i gode anbringelsesforløb, men alt for mange gør ikke. Ud over omsorgssvigt er deres barndom præget af mange skift i bopæl, relationer og skole. Og mange anbringes i en sen alder med store vanskeligheder i bagagen.

Politikere på tværs af partier ønsker at kigge anbringelsesområdet efter i sømmene. Det arbejde bidrager Socialpædagogerne til i et nyt anbringelsesudspil med konkrete forslag til, hvordan man fra politisk side kan løfte anbringelsesområdet.

Udspillet, der præsenteres på Socialpolitisk Topmøde den 4. september, sætter fokus på anbragte børns skole- og fritidsliv, samarbejdet med anbragte børns forældre, kvalitet på døgninstitutioner og opholdssteder, forhold for familieplejere og efterværn for anbragte børn. ×

137.986
gange fik kommuner i 2019 en henvendelse med bekymring om et barn.
Det svarer til, at kommuner får underretninger om 6,8 pct. af alle børn.
Der var sidste år 10.232 flere underretninger end i 2018, viser nye tal fra Danmarks Statistik.

KOMMENTAR

VI SKAL HAVE AMBITIONER FOR ANBRAGTE BØRN

I MANGE HJEM OVER HELE LANDET er man ved at lave indflyvning til hverdagen efter sommerferien. En hverdag med arbejde, skolegang, kammerater, legeaftaler og andet. For nogle børn er der ikke en mor eller en far, som tjekker op på lektierne og legeaftalerne.

Børn anbragt uden for hjemmet har ikke den hjemmebanefordel, at de kan læne sig tilbage og stole på, at mor eller far kan hjælpe eller give et opmuntrende skub i ryggen, når selvtilliden i matematiktimerne er lav. Den opgave har samfundet. Og desværre gør vi det ikke godt nok.

Syv ud af ti anbragte børn får ikke afgangseksamen fra folkeskolen, viser nye tal. Det er både uanstændigt og uacceptabelt. Det skal vi gøre bedre. Derfor foreslår vi bl.a., at der skal laves en trivsels- og læringsplan, når børn bliver anbragt – og når de skal hjemgives. Skolen skal – sammen med anbringelsesstedet, sagsbehandleren, forældrene og barnet – lave både et tilpasset skoletilbud og en plan for trivsel og inklusion i klassens fællesskaber.

'Syv ud af ti anbragte børn får ikke afgangseksamen fra folkeskolen, viser nye tal. Det er både uanstændigt og uacceptabelt.'

For vi ved, at indlæring er svær, hvis ikke børn er i social trivsel. Vi ved, at alt, hvad der sker i frikvarteret og mellem kl. 15 og til kl. 8 næste morgen, har stor betydning for, hvordan det går i skolen. Og desværre ved vi også, at udviklingen går den gale vej – og at vi som samfund ikke er blevet bedre til at sikre anbragte børn bedre liv.

Det må – og skal – vi kunne gøre bedre, når vi er så heldige at have en statsminister for børnene. Så vi glæder os til at se statsministerens fine ord fra nytårstalen blive udmøntet til konkret politik og handling. ×

Verne Pedersen
forbundsnæstformand Socialpædagogerne

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

VÆRKTØJER

Sammen digitalt mod ensomhed

Under coronanedlukningen har mange fundet ud af, at digitale kommunikationsværktøjer kan bruges til at holde kontakten ved lige – på afstand. På en ny hjemmeside giver foreningen Lev en let og overskuelig oversigt over nogle af de mest simple værktøjer til digital kontakt. Siden er henvendt til pårørende og fagpersoner med guides og idéer til, hvordan værktøjerne kan bruges. ×

FOTO: LEV

Find værktøjer og idéer på sammendigitalt.dk

PROJEKT

FOTO: SOCIALSTYRELSEN

INDSATSMODEL

Anbragte børn og unge trives dårligere i skolen, og færre af dem får folkeskolens afgangseksamen. Det skal en ny indsatsmodel gøre op med. Modellen har bl.a. fokus på positive forventninger til børnene og et tættere samarbejde mellem skole og anbringelsessted – og de næste tre år tester Jammerbugt, Aabenraa og Hvidovre Kommune modellen i praksis. En læringskoordinator i hver testkommune skal bl.a. rådgive anbringelsesstedet og styrke sammenhængen til skolen, og skolerne i projektet skal med en lokal læringsvejleder støtte lærerne i at inkludere anbragte børn og unge og sikre deres trivsel og faglige udvikling. ×

Læs mere om projektet på socialstyrelsen.dk

TAL OM DØDEN

Fagprofessionelle skal være klar til at tage samtalen om døden og om borgernes ønske til den sidste tid. Derfor har Viden på Tværs lavet en temaside med anbefalinger og vejledninger.

Besøg temasiden på vpt.dk

BOG

Døden er kun et øjeblik

Lisa Holmfjord, der er tidligere leder af Dannerhuset og nu direktør for Dansk Kvindesamfunds Krisecentre, debuterer som forfatter med en psykologisk thriller om mænds vold mod kvinder. Her møder læseren Esther og hendes mand, den ansete læge Andreas, som man aldrig ved, hvornår og hvordan eksploderer. Bogen bringer læseren helt tæt på barske overgreb, ligesom den giver indblik i hverdagen og stemningen på et krisecenter. ×

'Døden er kun et øjeblik' af Lisa Holmfjord. Forlaget Gyldendal, 249,95 kr.

BOG

Strategier for anbragte børn

I bogen 'Strategier for anbragte børn – og medarbejdere' får læseren indblik i 100 lærerige, rørende og barske beretninger fra anbragte børn på døgninstitution i 1960'erne og 1970'erne. ×

'Strategier for anbragte børn – og medarbejdere' af Oskar Plougmand. Forlaget Dimon, 225 kr.

TIDSSKRIFT

Hvem definerer børnesynet?

Når politikere blander sig i socialfagligheden, bidrager det til kompleksitet – ikke til løsninger. Det er statsministerens opmærksomhed på tvangsanbringelser et eksempel på. Sådan skriver Michelle Skovgaard, lektor i Socialt Arbejde, i en artikel i tidsskriftet Social Kritik. Den seneste udgave er redigeret af gæsteredaktør Mette Bladt, som dermed har færdiggjort nr. 161 af Social Kritik efter Benny Lihmes død. ×

Læs mere på socialkritik.dk

PODCAST

Jan og Lars på bænken

De har to ting til fælles: Et tidligere misbrug og standupcomedy. Nu har Jan og Lars sammen lavet en podcast om dét at komme af med skammen over at have været i et misbrug, og hvad man kan gøre som pårørende og vidne til en misbruger. ×

Find 'En narkoman og en alkoholiker sidder på en bænk' i din podcastapp

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Styrelsen for International Rekruttering og Integration

Hvordan håndterer I **æresrelaterede konflikter** i jeres kommune?

Hent vores opdaterede **kursuskatalog for efteråret 2020** på uim.dk/publikationer.

TEKST
MARIE
DISSING
SANDAHL
///
FOTO
KASPER
LØFTGAARD

EN SKJULT INTEGRATIONS-SUCCES

Den autoritære og fraværende forsørgerfar er erstattet af den nærværende far – og det opgør er faktisk en af de største skjulte integrationssuccesser, vi har, mener **sociolog og forfatter Aydin Soei.** Han sætter med en ny bog fokus på det, han betegner som den nye generation af brune fædre

Man er mindre bange for lærere end sagsbehandlere. Så kommer pædagoger. Og man er mindre bange for socialpædagoger end pædagoger. Og gadeplans-medarbejdere er man ikke specielt bange for.

— Aydin Soei, sociolog og forfatter

HVOR MANGE AF OS har egentlig et godt forhold til vores far? Sådan spørger én af de medvirkende fædre i sociolog og forfatter Aydin Soeis nye bog, 'Fædre – fortællinger om at blive til som far'. Bogen belyser faderrollens udvikling i indvandrerfamilier gennem fem reflekterende fortællinger om fædre – fortalt af fem forskellige mænd med minoritetsbaggrund.

Og det er et tankevækkende spørgsmål, mener Aydin Soei. Hans far kom til Danmark i 80'erne fra Iran – og fik Aydin i 1982. Og han har selv oplevet at have en far, som ikke har magtet at leve op til faderrollen, og som i høj grad har været fraværende som far enten mentalt eller fysisk. En far, man både frygtede, men samtidig anglede efter anerkendelse fra.

Men både Aydin Soei selv og bogens fem fortællere er i dag fædre på en noget anden måde. Derfor er det skifte i, hvad Aydin Soei selv betegner som den brune faderrolle, også desto mere markant:

– Nogle gange kan jeg ikke lade være med at grine, for skiftet er så stort. Min far har aldrig sagt, 'jeg elsker dig' til mig. Og jeg siger det seks gange om dagen til min egen søn og må nærmest bremse mig selv, fordi han ikke reagerer længere, griner han.

Faderidealet påvirker

Skiftet i faderidealer – fra den emotionelt fraværende autoritære far med primær selvforståelse som forsørgeren til den bløde far, der tager del i hus- og omsorgsarbejdet i familien, og som lytter til og anerkender børnenes følelser – er en markant men skjult succes, argumenterer Aydin Soei.

– Den allerstørste målbare integrationssucces er, at så mange efterkommerkvinder er godt uddannet og overhaler jævnaldrende etnisk danske kvinder i andelen, der starter på en videregående uddannelse. Men en af de største skjulte integrationssucceser, vi har, er skiftet i faderidealer, siger han – og uddyber, hvorfor det nye brune faderideal er et symbol på integration, der lykkes:

– Man bliver påvirket af faderidealet i det land, man vokser op i. Nogle i den nye generation af fædre siger fx, at de ikke vil slå deres børn, fordi de selv har prøvet det og ved, hvor ondt det gør. Men den logik var også tilgængelig for deres fædre – og de valgte alligevel at bruge vold som opdragelsesmetode. Så det har selvfølgelig en betydning, hvilke normer man møder i Danmark, hvor revselsesretten blev afskaffet i 1997.

En del af løsningen

Aydin Soei er selv vokset op i et udsat boligområde, hvor han var én af de drenge, der konstant var oppe at slås på den københavnske vestegn. Og han kender til udfordringerne i udsatte familier. Hans erfaring er, at en faggruppe som socialpædagoger kan være med til at støtte disse familier.

– Socialpædagoger er en del af løsningen, for de er ikke skræmmende, siger han og forklarer, at mange udsatte familier ser kommunen som en trussel – bl.a. fordi der findes sociale skrøner om, at sagsbehandlere altid vil tvangsfjerne børnene.

> Mange fædre i udsatte familier forstår ikke, hvorfor de skal prioritere tid med børnene, fordi det i deres logik giver mening at arbejde rigtig meget for at tjene flere penge og dermed sikre børnene en god fremtid.
>
> —— Aydin Soei, sociolog og forfatter

Erfaring
– Nu kan jeg se, at min far ikke var et enøjet monster, men at han reelt var dybt usikker, siger Aydin Soei.

Om Aydin Soei

- Født i 1982 – og har baggrund i **Iran, Avedøre og Gladsaxe.**
- **Kandidat i sociologi** fra Syddansk Universitet, med speciale i udsatte unge, medborgerskab, social mobilitet og risikofaktorer i forhold til kriminalitet og unge på kanten af loven.
- Har en **BA i journalistik.**
- Forfatter til bl.a. **'Omar – og de andre',** hvor han tegner et portræt af nyere dansk 'ghettohistorie' og udviklingen blandt en særlig gruppe unge i landets udsatte områder – og senest bogen **'Fædre – fortællinger om at blive far'.**
- Har været med til at udarbejde **'Tingbjergundersøgelsen',** hvor 14-15-åriges risikoadfærd og holdninger til skole og uddannelse er undersøgt.
- Er selv vokset op i et **udsat boligområde,** hvor han var én af de drenge, der konstant var oppe at slås på den københavnske vestegn.

– Derfor rækker mange først ud efter hjælp, når det ikke længere er muligt at skjule, at man ikke kan styre sin teenager eller er i stand til at give nok omsorg og kærlighed til børnene. Og de udsatte familier har tendens til at lukke sig om sig selv, siger han.

Men hvordan når man så ud til disse udsatte familier? Ifølge Aydin Soei er én ting sikker: Sagsbehandleren skal ikke bare sidde og vente på, at Alis far selv henvender sig.

– Her skal civilsamfundet spille en rolle – fx i form af bydelsmødre og fædregrupper. For dem er de udsatte familier ikke lige så bange for. Og så er der jo også forskel på faggrupper. Man er mindre bange for lærere end sagsbe- »

handlere. Så kommer pædagoger. Og man er mindre bange for socialpædagoger end pædagoger. Og gadeplansmedarbejdere er man ikke specielt bange for. Så der er et tillidshierarki i faggrupperne. En del af løsningen er derfor mere udadgående sagsbehandling og samarbejde med de faggrupper, som der er større tillid til.

Hvad er integration?

Når man ser på det skifte i faderidealer hos brune fædre, som Aydin Soei tager fat på i sin aktuelle bog, så er der også tale om en generationsrejse. Og der kan trækkes store paralleller til 70'ernes og 80'ernes hvide bløde fædre i Danmark, der selv tog et opgør med en barndom præget af deres fædres autoritære og måske endda voldelige opdragelse.

– Meget handler om en generationsrejse. Men de sidste 10 pct. handler om, at efterkommergenerationens fædre har rejst fra nogle af de lande i verden med de mest autoritære opdragelsesidealer til et af de lande med de mest eftergivende opdragelsesidealer, siger Aydin Soei.

Ifølge ham er et opdragelsesideal præget af forældrenes vurdering af, hvad der er vigtigt for, at barnet kan klare sig. Og hvordan man som forældre skal ruste børnene.

– Og her er det vigtigt at huske på, at det eftergivende opdragelsesideal, hvor man lytter, inddrager og anerkender, er et middelklassefænomen, lyder det fra Aydin Soei.

Så når middelklassens forældre kan anerkende og inddrage børnene, handler det om, at der er rigtig gode muligheder for gratis uddannelse i Danmark – og for at blive grebet af et sikkerhedsnet, hvis man falder igennem.

Men for nogle grupper er det en udfordring at praktisere et eftergivende opdragelsesideal, mener Aydin Soei. Det gælder fx kontanthjælpsmodtagere, for de har mest på spil og hører derfor også til de mest stressede. Netop denne gruppe har en tendens til at være mere autoritære i deres opdragelse, selvom det langtfra er sikkert, at det giver pote, siger han:

– Mange fædre i udsatte familier forstår ikke, hvorfor de skal prioritere tid med børnene, fordi det i deres logik giver mening at arbejde rigtig meget for at tjene flere penge og dermed sikre børnene en god fremtid. Men når jeg kan fortælle dem, at forskningen viser, at børnenes risiko for kriminalitet er lavere, og deres sandsynlighed for at gennemføre uddannelse er højere, hvis de tilbringer mere tid sammen med deres forældre, så kan de godt se meningen med det, forklarer han.

> Hvis man ikke selv opnår status i samfundet ved at få en uddannelse, så klamrer man sig til den sidste skanse: at man alene i kraft af at være mand har en særlig status. Og så er ligestilling jo en trussel.
>
> —— Aydin Soei, sociolog og forfatter

Sårbarhed og tvivl

Men. For der er et men. Der er trods alt rigtig mange fædre fra første generation af indvandrere i Danmark, som er gode fædre-forbilleder for deres børn. Og det handler bl.a. om at have netværk.

– Det hjælper, hvis man har nogen, som kan sige til, hvis de kan se, at du er i problemer – og at du har et maskulinitetsideal, der faktisk kan spænde ben, siger Aydin Soei, som selv har oplevet, hvordan hans syn på sin far har ændret sig, efter at han selv blev far.

– Nu kan jeg se, at han ikke var et enøjet monster, men at han var dybt usikker. Og når han fik et godt råd, var hans ører på stilke. Da min far fx fik et par timer med mig, efter min mor havde taget mig med på krisecenter, vidste han ikke, hvordan han skulle være sammen med sit barn. Men én fortalte ham, at børn godt kan lide at gå i biografen. Dér var jeg i biografen for første gang, og jeg tror, han fik en erkendelse af, at wauw – skal der ikke mere til, siger han og tilføjer:

– Vi mangler at bryde det tabu, så det i højere grad bliver muligt for mænd at give udtryk for sårbarhed og tvivl i livet. Særligt når det kommer til vores børn, for du bliver faktisk en bedre far af det.

Hvem er de udsatte?

Omvendt er der også udsatte fædre i efterkommergenerationerne, der ikke abonnerer på det eftergivende opdragelsesideal – hvor skiftet så at sige ikke er slået igennem. Det er typisk mænd, der ikke får en uddannelse, forklarer Aydin Soei. Han henviser bl.a. til medborgerskabsundersøgelser, der viser, at der også findes fædre, som har en tendens til at have mere konservative værdier omkring køn, ligestilling og børn end forældregenerationen.

– Hvis man ikke selv opnår status i samfundet ved at få en uddannelse, så klamrer man sig til den sidste skanse: at man alene i kraft af at være mand har en særlig status. Og så er ligestilling jo en trussel. Det kan let munde ud i social kontrol af kvinder, men også af børn, fordi man ser dem som en del af sin ejendom. Så er man mere tilbøjelig til at være en autoritær far, siger han og slutter:

– Hvis vi fremadrettet vil arbejde for bedre forældreskab og for, at flere børn trives uden kontakt til socialpædagoger, så skal vi have fat i nogle af de fædre, der ikke føler, de har anden status i samfundet end det at være mand. Og som ikke er i stand til at give deres børn højt selvværd og lære dem de sociale koder, fordi de alene betragter sig selv som en autoritær far. ×

Begrebsafklaring

Førstegenerationsindvandrere definerer sociolog og forfatter Aydin Soei som de mennesker, der er indvandret eller flygtet til Danmark – uanset om det var fra Tyrkiet i 1970'erne eller fra Syrien i 2015. **Anden generation eller efterkommerne** er deres børn.

Aydin Soei advarer mod at betragte etniske minoriteter som en statisk størrelse, fordi der er store generationsforskelle. Men langt hen ad vejen har førstegenerationsindvandrere de samme udfordringer: **De kommer fra en udsat position, hvor overlevelse var det vigtigste – og de har ringe sprogkundskaber og netværk.**

Tryghed på din arbejdsplads? JA TAK!

- **Vi leverer tryghed til social & sundhedsområdet**

- Sikrer personalets, pårørende og andre beboers tryghed og sikkerhed
- Skærmning til verbal og fysisk udadreagerende adfærd
- Fokus på omsorg, ansvar og værdighed i skærmningsopgaver
- ALTID ud fra mindstemiddelprincippet

Vi sikrer at borgeren opnår følgende

- Får en meningsfuld hverdag og forhøjet livskvalitet med højere indre balance
- Giver støtte, anerkendelse og vejledning i hverdagen
- Opnår større tryghed i eget liv
- Sikrer inklusion, hvor borgeren kan være en del af fællesskabet
- Sikrer aktivitetsdeltagelse, så borgeren har mulighed for udvikling.

Vi har sendt vores kompetente personale ud på forskelligartede opgaver i flere år

- Alene i 2019 støttede vores medarbejdere pædagogisk og sundhedsfagligt personale i langt over 30.000 timer
- Vi sender personale til områder fx hos socialt udsatte borgere, plejecentre, socialpsykiatriske bosteder og handicapområdet.

Vi finder flexible løsninger, som passer til jeres behov

Kontakt os allerede nu på telefon 7174 9797

Eller skriv til os en mail på post@trygtmiljoe.dk

Trygt miljø

Nysgerrig? Læs mere om os på www.trygtmiljø.dk

Bitten Nygaard Kristiansen, 56 år og socialpædagog på Job-, Aktivitets- og Kompetencecenteret i Gentofte. For knap et år siden var hun med til at ansætte Kasper, da der skulle opbygges et helt nyt tilbud til borgerne med fokus på nærhed og meningsfulde aktiviteter i og med naturen.

Kasper Kromand Persson, 31 år og socialpædagog på Job-, Aktivitets- og Kompetencecenteret i Gentofte. Han har sammen med Bitten og kollegaen Trym – helt fra bunden – opbygget tilbuddet Natur og Samvær til borgere med stort støttebehov.

Kasper gør, at jeg tør fejle

Bitten:
Da jeg mødte dig til jobsamtalen, tænkte jeg: Her er en vildt energisk fyr. Du kunne holde øjenkontakt på tværs af bordet og var virkelig til stede. Og der var sammenhæng i det, du sagde, og den person, jeg hurtigt fornemmede, du var. Jeg var slet ikke i tvivl om, at jeg gerne ville arbejde sammen med dig.

Kasper:
Der stod 'Kasper' på det jobopslag, og derfor var situationen presset for mig. Men jeg kan huske, jeg tænkte, at det var rart, at du var der, fordi du spurgte ind på en måde, så jeg følte mig velkommen og tryg. Du gjorde rummet rart at være i.

Bitten:
Det går begge veje. Du er en Georg Gearløs, der kan se de skøreste idéer, hvor man tænker: Ja, det giver sgu da mening at dyrke jordbær i paller. Og du bliver helt høj af at finde ud af, hvordan borgeren kan være med i aktiviteten. Som da vi forleden købte en græsslåmaskine, som du fik ned i niveau, så borgeren kunne være med.

Kasper:
Det var eddermame også en fed oplevelse. Jeg kan lide, at der sker noget, og nogle gange bliver jeg en energibombe. Så er det rart, når du får mig ned igen. Det kunne jeg faktisk ikke leve uden.

Har du en særlig relation til en borger, kollega, din leder eller en anden i dit arbejdsliv, som du gerne vil fortælle om, så skriv til: **nyhedsrum@sl.dk**

TEKST LEA HOLTZE /// FOTO SOFIA BUSK

Bitten bringer mig i ro

Kasper:
Det fedeste er, når borgere får det godt af at være her. Der er ikke nogen overpædagog herinde. Bitten kan noget, Trym kan noget, og jeg kan noget. Sammen har vi skabt det her. Jeg tror ikke, vi var nået så langt, hvis ikke det var lige præcis os tre.

Bitten:
Tingene skal ikke være perfekte, og de skal ikke nødvendigvis være på min måde. Derfor behøver jeg heller ikke have en mening om alt, I andre gør. Vi har selvfølgelig en refleksion med hinanden og spørger ind. Men vi har tillid til hinandens erfaringer. Vi havde fx en udadreagerende borger, hvis dag var meget skemalagt. Du havde god erfaring med at tage det fastlagte program væk, så det gjorde vi uden at stille de store spørgsmål. Derefter så vi en helt anden borger.

Kasper:
Generelt er det for vildt at få nøglen til sådan et sted her og så få at vide: I kører bare. Når du så samtidig tror på det, jeg gør, bliver jeg mere sikker på min faglighed og min person, hvor jeg førhen har været bekymret for, hvad folk nu tænkte. Her kan jeg bare sige: 'Jeg stikker lige af sted med en borger, vi skal lige ned og vande en blomst.'

Bitten:
Dine idéer giver til gengæld mig lyst til at smide nogle af mine fastlåste meninger om mig selv og springe ud i det. Som da jeg i går skulle bygge plantekasser og tænkte: 'Hvor svært kan det være?'. Hurtigt så du, at jeg havde skudt lidt over målet, og så holdt du tillidsfuldt skruen, mens jeg stod med skruemaskinen. Vi grinede sammen af det – og jeg voksede.

RESTITUTION

Pulsen på dit arbejdsmiljø

Det går den rigtige vej med socialpædagogernes fysiske arbejdsmiljø, viser den seneste arbejdsmiljøundersøgelse, som Socialpædagogerne har gennemført blandt medlemmerne i januar i år. Flere end tidligere føler sig godt rustet til at løse arbejdsopgaven – og markant flere oplever, at samarbejdet på arbejdspladsen er blevet bedre, og at de får tilstrækkelig støtte og opbakning fra den nærmeste leder.

Men undersøgelsen viser også, at er der stadig er områder, hvor det halter gevaldigt med socialpædagogers arbejdsmiljø. Alt for mange bliver udsat for vold og trusler eller døjer med smerter som følge af et hårdt fysisk arbejde. Og næsten hver anden svarer i undersøgelsen, at de ikke har mulighed for restitution i løbet af en arbejdsdag.

Vi har i dette tema talt med nogle af de socialpædagoger, som på hver sin måde oplever udfordringer i deres arbejdsmiljø. Har du lyst til at dykke ned i den samlede undersøgelse af socialpædagogernes arbejdsmiljø, så finder du den på sl.dk/om-os/udgivelser

Der er for langt mellem pauserne

29 minutter. Så lang tid har socialpædagoger ret til at holde pause i løbet af en almindelig arbejdsdag. **Alligevel oplever næsten hver anden, at de reelt ikke har mulighed for at holde pause.** Det viser ny arbejdsmiljøundersøgelse fra Socialpædagogerne

– Jeg havde stort set aldrig pauser på mine 7-15 vagter. Jeg spiste min frokost, mens jeg hjalp en af beboerne med at spise ...

TEKST MALENE DREYER /// ILLUSTRATION GITTE SKOV

SÅDAN fortæller socialpædagog Susanne Jensen om sit tidligere job, hvor hun oplevede, at en arbejdsdag uden pauser mere var reglen end undtagelsen.

Selvom langt de fleste socialpædagoger har ret til pause i kraft af deres overenskomst, oplever næsten hver anden, at de reelt ikke har mulighed for at holde pause. Det fremgår af en ny arbejdsmiljøundersøgelse blandt Socialpædagogernes medlemmer.

Her svarer 46 pct. af deltagerne, at de ikke har mulighed for restitution i løbet af en arbejdsdag. Ved restitution forstås at skabe pusterum og perioder til mental opladning.

Men manglen på det daglige pusterum har konsekvenser. Typisk vil medarbejdere – som Susanne Jensen – opleve, at de mangler energi og overskud – og at der efter en vagt 'bare er udsolgt', som hun udtrykker det.

– Når jeg havde fri, var jeg helt udmattet og træt i hovedet. Det var tydeligt at mærke, at jeg havde brugt alle mine ressourcer på at være på. Når jeg kom hjem til familien, var jeg ikke mere værd, siger Susanne Jensen, som også oplevede, at de manglende pauser gik ud over borgerne:

– Beboerne kan sagtens mærke, hvis socialpædagogerne er trætte og uoplagte. De kan blive utrygge – og risikoen for, at konfliktniveauet stiger, bliver større.

De vigtige pauser

De gode grunde til at holde pauser i løbet af arbejdsdagen står i kø. I Susanne Jensens optik bliver man både en bedre socialpædagog og en bedre kollega af at restituere i løbet af dagen.

– Det er vigtigt og nødvendigt for at være 100 pct. nærværende i krop og hjerne. Man bliver bedre til at løse opgaver, får nye idéer og bliver mentalt mere effektiv, når man er frisk, siger hun.

Og så har pauserne også en positiv indvirkning på fællesskabet på arbejdspladsen, mener hun.

– Når man holder pause med sine kolleger, får man lejlighed til at tale om stort og småt. Man lærer hinanden bedre at kende, får mere sympati for hinanden – og det betyder færre konflikter og et bedre kollegialt arbejdsfællesskab.

Borgernes behov først

Spørger man trivselsekspert Anette Christensen, er hun ikke overrasket over, at knap hver anden socialpædagog ifølge undersøgelsen ikke har mulighed for at restituere. Hun har selv en baggrund som socialpædagog, så hun ved, hvad hun taler om, når hun rejser rundt i landet og holder foredrag om bl.a. stress og behovet for pauser. »»

5 råd
til gode pauser

1. Pausekulturen er vigtig. Få en åben snak på arbejdspladsen om pauser, og tal om, hvordan det kan struktureres i praksis.

2. Brug pausen efter dit behov. Find ud af, hvad du får energi af, og brug din pause på den måde. Ekstroverte mennesker kan få energi af snak og socialt samvær. Det kan derimod dræne den introverte, som har brug for at trække stikket og måske gå en tur for sig selv.

3. Respektér, hvem du er. Mærk efter, hvad der sker med dit energiniveau efter smalltalk eller efter et møde – er du ladet op eller drænet? Prøv at tilpasse dine pauser efter det.

4. Tag en mikropause. Et ganske kort mentalt pusterum på et par minutter, som du kan tage uden at aftale det med nogen. Træk vejret helt dybt, tøm hovedet, og vær til stede.

5. Lad være med at hjælpe alle mulige, når du har fri. Vi socialpædagoger har en tendens til at være ekstremt hjælpsomme, og det er pænt af os. Men det er ikke en god idé, hvis vi brænder ud.

KILDE: ANETTE CHRISTENSEN, TRIVSELSGUIDE.DK

Og hun har i forvejen erfaringer med, at manglende pauser er udbredt på det socialpædagogiske område.

– Det er et højt tal, men jeg kan sagtens forestille mig, at det er endnu højere. Når jeg holder foredrag, spørger jeg, hvordan det står til med pauserne. Svaret er typisk, at mange har muligheden, men de bruger den ikke, siger hun.

Forklaringen er ifølge Anette Christensen, at socialpædagoger ofte sætter borgernes behov over deres egne.

– Det er, fordi de er storhjertede og ambitiøse ildsjæle, som vil gå igennem ild og vand for borgerne. De sætter hensynet til dem før deres egne behov. Og så er mange også pressede på tid og opgaver.

Risiko for relationskvalme

Når socialpædagoger dropper pausen, sker det altså i bedste mening. Men det kan koste dyrt i længden. Alle har brug for pauser i løbet af arbejdsdagen – ikke mindst når man arbejder med mennesker, for her bruger man sig selv som redskab, forklarer Anette Christensen.

– Når vi arbejder med relationer, er vi nærværende og bruger vores empati non stop. Hvis ikke vi får muligheden for at lade op i løbet af dagen, forsvinder vores overskud, og vi løber tør for strøm. Man skal kunne slippe det hele om ikke andet så for en kort bemærkning, siger trivselseksperten og fortsætter:

– Uden det mentale pusterum, som pauserne er med til at give, kan vi ikke være ordentlige pædagoger. Vi får det, jeg kalder relationskvalme, hvor andre menneskers liv og problemer fylder en op, så man ikke længere har overskuddet til at udføre sin faglighed. Så risikerer man at blive kynisk og mister evnen til at udfolde sin empati. Det er her, forråelse kan komme i spil, siger Anette Christensen.

Pauser et fælles ansvar

Heldigvis er der også arbejdspladser, hvor medarbejdernes pauser har høj prioritet. Det gælder fx CDH (Center for Døvblindhed og Høretab) i Aalborg, hvor både ledelse og ansatte føler et fælles ansvar for at sikre, at alle får deres pause.

Gitte Ravn, som er socialpædagog på CDH, fortæller, hvordan man på arbejdspladsen dag for dag aftaler, hvordan pauserne skal tilrettelægges under hensyn til både beboere og medarbejdere.

– Vi ser på: Hvordan ser virkeligheden ud i dag? Og så planlægger vi, hvornår hvem går til pause, så vi sikrer, at alle kommer til pause. Det er et fælles ansvar, siger Gitte Ravn.

Hun er ikke i tvivl om, at pausen er vital for det socialpædagogiske arbejde.

– Jeg vender tilbage fra pause med fornyet energi, idéer og gåpåmod. Får man ikke den tiltrængte pause, forsvinder overskuddet, og det påvirker vores måde at gå til borgerne på, siger Gitte Ravn.

Vi skal passe på os selv

Hun mener, at accepten af at droppe pausen er et tegn på, at socialpædagogernes fleksibilitet er gået for vidt. Derfor har hun et klart budskab til sine fagfæller. Socialpædagoger skal én gang for alle gøre op med holdningen om, at de da ikke har brug for pauser.

– Vi må jo undervurdere os selv, når vi mener, vi ikke behøver pauser. Vi gør os selv mindre værd. Jeg kender ingen smede, der siger til chefen: Jeg behøver sgu ikke ha' pause i dag, jeg tager lige det vandrør.

Men der er jo kun os selv til at passe på os selv. Og den dag jeg eller min kollega bliver syg med stress, kommer der ikke nogen og siger: Tak, fordi du ikke har holdt dine pauser, lyder det fra Gitte Ravn.

Hun understreger, at den overenskomstsikrede pause er et resultat af en aftale, som Socialpædagogerne har forhandlet sig til – og som dermed er betalt af medlemmerne i sin tid.

– Det er jo ikke en pause, vi har fået fra en rig onkel. Vi har givet noget andet i OK-forhandlinger for at opnå den ret. Vi skal holde ved vores rettigheder – der er ikke andre til at passe på os, siger Gitte Ravn, som har en opfordring til sit forbund:

– Sæt mere fokus på problematikken, og støt TR og AMR på de små arbejdspladser, for de står temmelig alene med en svær opgave. ×

> Vi ser på: Hvordan ser virkeligheden ud i dag? Og så planlægger vi, hvornår hvem går til pause, så vi sikrer, at alle kommer til pause. Det er et fælles ansvar.
>
> —— Gitte Ravn, socialpædagog CDH

TAL

Socialpædagogernes arbejdsmiljøundersøgelse 2020

Positive resultater:

Flere føler sig godt rustet til opgaven

Flere oplever, at AMR gør en forskel på arbejdspladsen

Flere oplever at få tilstrækkelig støtte og opbakning fra nærmeste leder

Færre mangler hjælpemidler til håndtering/forflytning af borgere

Færre mangler instruktion i forflytning

Færre udsættes for vold – bortset fra børne- ungeområdet, hvor der er sket en stigning i antallet, der har oplevet fysisk vold på jobbet inden for det seneste år

Negative resultater:

Flere har inden for det sidste år opsøgt læge grundet muskelsmerter

Færre oplever at have et godt fysisk arbejdsmiljø

Færre oplever at have et godt psykisk arbejdsmiljø

Oplevelsen af ubehagelig stress inden for de seneste fire uger er stort set uændret fra 2017 til 2020

Flere har haft arbejdsbetingede muskelsmerter inden for det seneste år

Flere oplever uønsket seksuel opmærksomhed

SMERTER

Maria tager dem for at klare arbejdsdagen

Borgerne bliver 'tungere', men rammerne følger ikke med. Det mærker Maria Schultz på egen krop. **Hun er en af de socialpædagoger, som mærker, at den fysiske belastning i jobbet er blevet større.** For hende er smertestillende piller en del af arbejdsdagen

TEKST MALENE DREYER /// ILLUSTRATION GITTE SKOV

SELVOM MARIA SCHULTZ kun er 43, er det tit nødvendigt med et par panodiler for at komme igennem arbejdsdagen. Når hun passer sit arbejde som socialpædagog på SocialPædagogisk UdviklingsCenter (SPUC) i Helsingør, værker det i kroppen.

I takt med de mange buk, vrid og tunge løft, når borgerne skal ud af sengen eller hjælpes med at tage strømper på, melder smerterne sig i knæ, ryg og hofte.

– Man kommer tit ud i nogle dumme stillinger, når man skal hjælpe borgerne med fx at få støttestrømper eller bukser på. I situationen tænker man jo tit, 'det klarer vi lige', eller 'jeg kan da godt bukke mig'. Det slider på kroppen i længden. Jeg har en slidt hofte, som jeg kan mærke, hver gang jeg belaster den, siger Maria Schultz.

Og hun er ikke alene om at have ondt i kroppen. I Socialpædagogernes nye arbejdsmiljøundersøgelse svarer godt hver fjerde, at de inden for de seneste 12 måneder har taget smertestillende medicin mere end 20 gange for at kunne gennemføre en arbejdsdag.

Større fysisk belastning

Som arbejdsmiljørepræsentant på Ældrefællesskabet, et bosted for ældre udviklingshæmmede, oplever Maria Schultz et krævende fysisk arbejdsmiljø, som rammerne på arbejdspladsen ikke altid er gearet til.

– Vores borgere er blevet tungere, og med alderen får de flere skavanker og somatiske lidelser, som gør dem meget mindre mobile. Det fører til større belastning i arbejdsstillingerne for os. Vores botilbud er ikke indrettet til somatiske patienter.

Det er dog ikke det generelle billede, viser den aktuelle arbejdsmiljøundersøgelse fra Socialpædagogerne. Her svarer 49 pct. fx, at de i høj eller meget høj grad har hjælpemidler til rådighed, når de arbejder med forflytning af borgere. Men samtidig angiver ca. hver tredje, at de slet ikke har hjælpemidler.

Undersøgelsen viser også, at ca. hver fjerde socialpædagog i høj eller meget høj grad har modtaget instruktion i brug af hjælpemidler, mens 42 pct. angiver, at de kun i ringe grad eller slet ikke har modtaget instruktion.

Mangler instruktion

På Ældrefællesskabet oplever Maria Schultz, at der skal argumenteres meget hårdt for at få hjælp fra kommunens visitationsteam. Det er svært at få hjælpemidler, der skal understøtte personalets arbejde, fordi borgeres tilstand kræver det. Hjælpemidler følger borgeren og kan tildeles, hvis det er nødvendigt for at kompensere borgeren for et handicap. Kun en enkelt borger har fx en hospitalsseng, der kan hæves – og hjælpemidler til forflytning o. lign. er der heller ikke meget af. Fx er der blot en enkelt lift til hele botilbuddet.

– Mennesker med udviklingshæmning bliver ældre i dag end for 20 år siden. Vi har en beboer på 83. Men det er, som om der ikke rigtig bliver taget højde for de behov, det medfører i forhold til indretning af boligerne og hjælpemidler til personalet, siger Maria Schultz.

Hun savner også ergonomisk rådgivning. Det er syv år siden, der sidst var instruktion i forflytningsteknik, og når det sker, foregår det ved sidemandsoplæring fra en kollega.

– Jeg ville ønske, vi kunne få en ekspert ud og hjælpe os med at gå det hele igennem. Gennemgå hver enkelt borger og høre, hvordan vi præcis skal gøre, når vi skal udføre opgaverne. Det er lidt bizart, at der ikke er frit lejde for at få stillet de redskaber til rådighed, som kan forebygge nedslidning blandt personalet. ×

> Jeg ville ønske, vi kunne få en ekspert ud og hjælpe os med at gå det hele igennem. Gennemgå hver enkelt borger og høre, hvordan vi præcis skal gøre, når vi skal udføre opgaverne.
>
> — Maria Schultz, socialpædagog og AMR på bostedet Ældrefællesskabet

FYSISK VOLD

Vold fik mig til at føle mig værdiløs

Suna Natalie Pedersen har oplevet vold på tre tidligere arbejdspladser **– og mærket konsekvenserne på egen krop.** Hendes erfaring er, at vold især opstår på arbejdspladser med forkert visiterede borgere og mangel på uddannet personale

TEKST MARIE DISSING SANDAHL /// ILLUSTRATION GITTE SKOV

EN DRENG MED AUTISTISKE træk og meget voldsom udadrettet adfærd, der kastede en stor sten direkte mod en kollega. Og daglige slag på egen krop, når drengen med ringe verbale kommunikationsmuligheder udtrykte sin frustration fysisk.

Det var virkeligheden, da Suna Natalie Pedersen var ansat som socialpædagog på et specialtilbud, som ikke var indrettet til børn med sanseforstyrrelser, der har brug for et afskærmet miljø. Problemet var, at stedet ikke var indrettet til at møde det behov. Og oveni det var hun den eneste uddannede socialpædagog. Selvom specialklassen egentlig var normeret til én socialpædagog mere, var der ansat flere ufaglærte medhjælpere.

– Derfor stod jeg næsten helt alene med drengen hele tiden. Jeg orienterede ledelsen om, at jeg var udsat og udmattet, men deres eneste råd var, at jeg skulle fjerne mig, når han blev udadreagerende. Men så skulle jeg vælge mellem at lade ham slå på en femårig pige i stedet. Det valg er der ingen, der vil tage, siger hun.

Voldens konsekvenser

Ifølge Socialpædagogernes arbejdsmiljøundersøgelse er der faktisk sket et fald i frekvensen af fysisk vold inden for langt de fleste områder. På tværs af forskellige arbejdsområder svarer 28 pct. af medlemmerne i undersøgelsen, at de har været udsat for fysisk vold inden for det sidste år. Men for de socialpædagoger, som arbejder på døgntilbud for børn og unge, er tallet 59 pct.

Og at være i et arbejdsmiljø, hvor risikoen for at blive udsat for vold hele tiden ligger på lur, har store konsekvenser, fortæller Suna Natalie Pedersen:

– Min adfærd ændrede sig. Jeg blev mere opfarende, og jeg trak mig og isolerede mig privat. Jeg havde en oplevelse af, at ledelsen var ligeglad.

Hun forlod specialskolen og arbejder i dag på en socialpædagogisk arbejdsplads, hvor borgergruppen ikke har udadreagerende adfærd.

– Men jeg har stadig en vrede over, at jeg følte mig så værdiløs.

Jeg oplevede, at jeg kom og blev spyttet ud igen, når jeg var blevet brugt op. Og det bekymrer mig, at det kan finde sted på så stor en arbejdsplads, hvor der er så mange voldsomme hændelser og magtanvendelser, uden at det får nogen konsekvenser, siger hun.

Flere voldsomme hændelser

Det var ikke første gang, at Suna Natalie Pedersen oplevede vold på jobbet. Den tredje følvagt på et solistprojekt gav hende så alvorlige kradsemærker på halsen, at hun senere har fået tilkendt erstatning efter en mengrad på fem pct. Hun fortsatte ikke i jobbet efter følvagterne.

På en anden arbejdsplads, et bosted for børn med gennemgribende funktionsnedsættelser, oplevede hun også vold gentagne gange. Igen i forhold til en enkelt borger, som efter Suna Natalie Pedersens mening var fejlvisiteret, så hverken personalets kompetencer eller bostedets rammer var tilstrækkelige til at rumme og imødekomme borgerens udfordringer.

Oplevelserne med vold – og Suna Natalie Pedersens fornemmelse af, at kommunerne nogle gange forfalder til at prøve den billigste løsning for borgeren først uden at skele til konsekvenserne for såvel borgere som medarbejdere – har ændret hendes måde at søge job på.

Da hun søgte sin nuværende stilling, blev jobopslagene nærlæst for ord, der kunne antyde udadreagerende adfærd. Og Suna Natalie Pedersen granskede tilsynsrapporter fra socialtilsynene og googlede tidligere stillingsopslag for at få en fornemmelse af høj personalegennemstrømning.

– Det er lidt ærgerligt at skulle være så nøjeregnende, men jeg må beskytte mig selv. Og det er mit indtryk, at mange socialpædagoger har det sådan, siger hun og slutter:

– Jeg ville ønske, at det danske samfund tog ansvar for de borgere, der kan have udadrettet adfærd. At der blev lavet nogle ordentlige tilbud målrettet dem – med de rigtige fysiske rammer, ordentlig sikkerhed og uddannet personale. For borgernes skyld – og for vores skyld. ×

Om Socialpædagogernes arbejdsmiljøundersøgelse:

Undersøgelsen er gennemført blandt et repræsentativt udsnit af Socialpædagogernes medlemmer i januar 2020. I alt har 1.194 ud af en tilfældig udtrukket stikprøve på 5.000 medlemmer deltaget – det giver en svarprocent på 24. Læs hele undersøgelsen på sl.dk/om-os/udgivelser

HOLDNING

Det mener Socialpædagogerne:

Vi har bedt næstformand i Socialpædagogerne Marie Sonne om at forholde sig til et par af de tendenser, som Socialpædagogernes arbejdsmiljøundersøgelse peger på:

– Pausen er en rettighed. Derfor skal man på den enkelte arbejdsplads tilrettelægge, hvordan man får den bedst mulige løsning for både personale og borgere. Bliver stressniveauet for højt, så er der risiko for fejl, og på vores område drejer det sig ikke om tastefejl på computeren – men om fejl, der kan få meget alvorlige menneskelige konsekvenser.

– Rammerne og vilkårene for det socialpædagogiske arbejde skal være i orden. Når så mange medlemmer er nødt til at tage smertestillende medicin for at gå på arbejde, er det et symptom på dårligt arbejdsmiljø. Det kan bl.a. skyldes, at der er noget galt med visitationen af borgerne. Analysen af, hvad borgeren har behov for, skal foregå løbende, for borgernes livssituation ændrer sig over tid, og det skal der tages højde for i forhold til, hvordan boligen skal indrettes, og hvad der er behov for af hjælpemidler – ligesom behovet for støttetimer også kan ændre sig.

– Arbejdsmiljø står højt på dagsordenen hos os i de kommende år. Vi skal afdække, hvor udfordringerne er – og det er medlemmerne, som er bedst til at pege på, hvad der ikke virker, og finde frem til løsninger, der fungerer. ×

Marie Sonne
forbundsnæstformand Socialpædagogerne

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

Står du i et fagligt dilemma, så skriv til: **nyhedsrum@sl.dk**

VIL DU VÆRE FACEBOOK-VENNER MED BORGERNE?

Er det okay at give brugerne adgang til din private Facebook-profil? Og lade dem se feriebilleder og andre private opdateringer? To socialpædagoger, **Anna-Sophie Bülov** og **Henrik Stevns Sørensen,** har hver deres synspunkt

TEKST MARIA RØRBÆK /// FOTO HANNE LOOP, RICKY JOHN MOLLOY

ja!

Anna-Sophie Bülov, socialpædagog på to socialpsykiatriske bosteder under DSI Nettet

På min arbejdsplads må vi ikke være Facebook-venner med beboerne, men jeg ville gerne være det – og er det med mange tidligere beboere. For mig er en relation en tovejs-ting, og jeg opbygger relation ved også at give noget af mig selv. Derfor er jeg ikke meget for at sætte et skel op mellem mig som privatperson og mig som professionel person – og alt, hvad jeg deler på min Facebook-profil, kan jeg også dele på jobbet. Beboerne må gerne vide, at jeg ikke er noget overmenneske, men fx kommer til at spise for meget kage og bliver ramt af sorg, når min mor skal på plejehjem. Og de må gerne se, hvordan jeg glæder mig over livet og fx lægger et billede op, hvor min kat slanger sig i solen. Når jeg er på arbejde, er jeg åben og ærlig omkring mig selv på godt og ondt, for nogle kan først åbne sig for mig, når jeg åbner mig for dem. Måske har den tilgang noget at gøre med, at jeg ud over min pædagoguddannelse også selv har brugerbaggrund. Jeg ønsker at give beboerne mulighed for at spejle sig i mig og vise, at jeg ligesom dem kan vælte – og rejse mig igen.

RELATION ER EN TOVEJS-TING

- Intet at skjule
- Påvirket af brugerbaggrund

UNDGÅ FALSKE FORVENTNINGER

- Værn om privatlivet
- Godt med en fælles regel

nej!

Henrik Stevns Sørensen, hjemmevejleder i Bo og Støtte i Holbæk Kommune

På min arbejdsplads har vi en regel om ikke at være Facebook-venner med brugerne, og det er jeg helt enig i – af flere grunde. Målgruppen er bl.a. mennesker med udviklingshæmning, og nogle har svært ved at skelne mellem et Facebook-venskab og et rigtigt venskab. Hvis man får ja til en venneanmodning, kan næste naturlige skridt være at ringe på døren søndag formiddag. Så selvom vi opbygger en god og tillidsfuld relation, er det vigtigt at fastholde en grænse mellem privat og professionel. Især for min skyld, men også for brugernes. Ellers vil de få nogle forkerte forventninger og kan nemt blive skuffede. Derudover er det heller ikke særlig smart, hvis jeg den ene dag rådgiver en borger med misbrugsproblematikker og minder ham om antabussen, og han den næste dag ser et Facebook-billede, hvor jeg giver den gas med rødvin i weekenden. For mig er det positivt med en regel, for så er det nemt at sige: 'Jeg har godt set, at du har sendt mig en venneanmodning, men den må jeg ikke sige ja til.' Og indtil nu har alle godtaget det.

Samtlige sanser i spil

Der skrues op og ned for alle sanser i **Børnehusene Stjernen** i Odense, som er et højt specialiseret døgntilbud for 24 børn og unge med svære hjerneskader. Synet, hørelsen og følesansen stimuleres med udendørs musikinstrumenter, en særlig sansetunnel – og legeredskaber, der udfordrer balancen. Hver en aktivitet bruges bevidst for at hjælpe det enkelte barn til at udvikle sig

TEKST
TINA LØVBOM PETERSEN
///
FOTO
NILS LUND PEDERSEN

Sansetunnel

På en af de mange udendørs legepladser, der omkranser Børnehusene Stjernen, er der skabt en særlig sansetunnel. Den fungerer som et rum til alle sanser, for her kan flere børn og unge ad gangen få stimuleret både syns-, høre- og følesansen. – Det er vigtigt, at de kreative ting er tæt på børnenes hverdag, og med vores sansetunnel kan de nemt fordybe sig i lige netop det, der er mest stimulerende for dem, hvad enten det er lyde, farver eller følelsen af bevægelse, fortæller socialpædagog og afdelingsleder Karen Margrethe Carlsen.

Plads

Børnehusene Stjernen ligger i udkanten af Odense og er omgivet af grønne områder. Og på selve matriklen er der tænkt i godt med plads og luft – og brede, snoede stier, der binder alle aktiviteterne sammen – som her sandkassen og sansetunnellen.

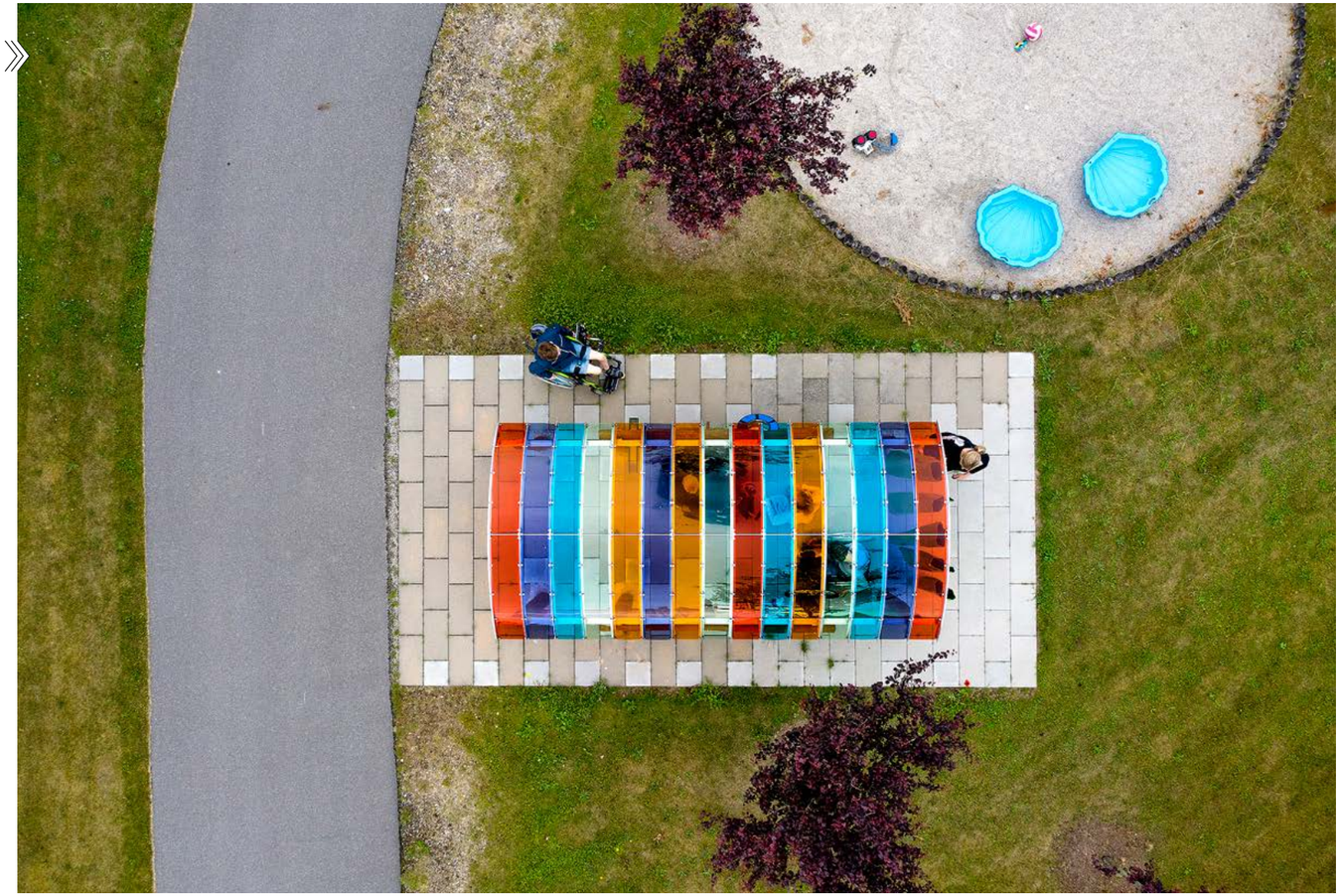

Behov

Et cykelhjul fyldt med egerrasler i plastik er en oplagt aktivitet til at stimulere både høre- og følesansen. – Børnene har jo vidt forskellige behov. Nogle har brug for at blive hjulpet til at finde ro – andre har brug for at blive vækket, hvis de fx er døvblinde og har en tendens til at falde helt ind i deres egen verden. Og her er vores sansetunnel fuld af muligheder, siger socialpædagog Brigitt Borg.

Tempo

Nogle af børnene har så mange muskelspændinger og uro i kroppen, at de nærmest konstant befinder sig i et højt aktivitetsniveau. Og selv, når de har været i skole en hel dag, må der godt ske noget – som et par hurtige køreture gennem sansetunnellen.

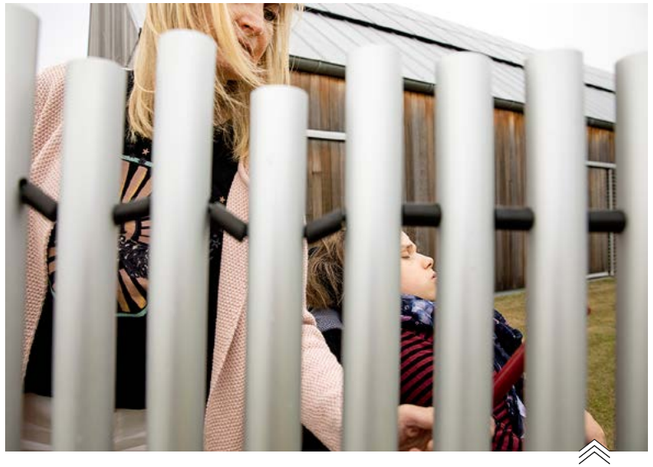

Melodi

26 metal-tonerør i forskellige længder – sat sammen i en blød bue. Når man slår på de enkelte rør fra venstre mod højre, så spiller instrumentet 'Jeg ved en lærkerede'. På den måde kan alle skabe genkendelig musik.

Relationer

At forstå børnenes signaler og udvikle en kommunikation, der giver barnet reel mulighed for indflydelse på eget liv, er noget af det vigtigste i arbejdet på Stjernen, siger afdelingsleder Karen Margrethe Carlsen, som her fornemmer, at et solidt kram er det, Mathias har mest lyst til lige nu. – Det gode børneliv handler om tryghed, om relationer – og om at vide, hvad det enkelte barn har brug for, siger hun.

Balancegang

Der er stor forskel på, hvad de enkelte børn kan – men når man som Jesper her er vild med at blive udfordret fysisk, er de udendørs redskaber som fx trampolin, hængekøje og balancebom oplagte. Og den slags er der masser af på de store udendørsarealer, der løber hele vejen rundt om Stjernen.

Tilgængelighed

Selv børn med spasticitet kan med den rette støtte gribe fat i de lette plastikkøller og ramme en af de farverige taster på den store xylofon – og så er der skabt musik. Idéen med de såkaldte Percussion Play-udendørsinstrumenter er netop, at de er lettilgængelige, og at alle kan spille med – også selvom man ikke har de store fysiske kræfter.

Glæde

Musik gør noget ved humøret – og på Stjernen kan alle være med. Det handler ikke om at ramme den rigtige tone – eller kunne spille en hel melodi. Det handler om glæden ved lyde – og om at mærke vibrationerne fra instrumenterne.

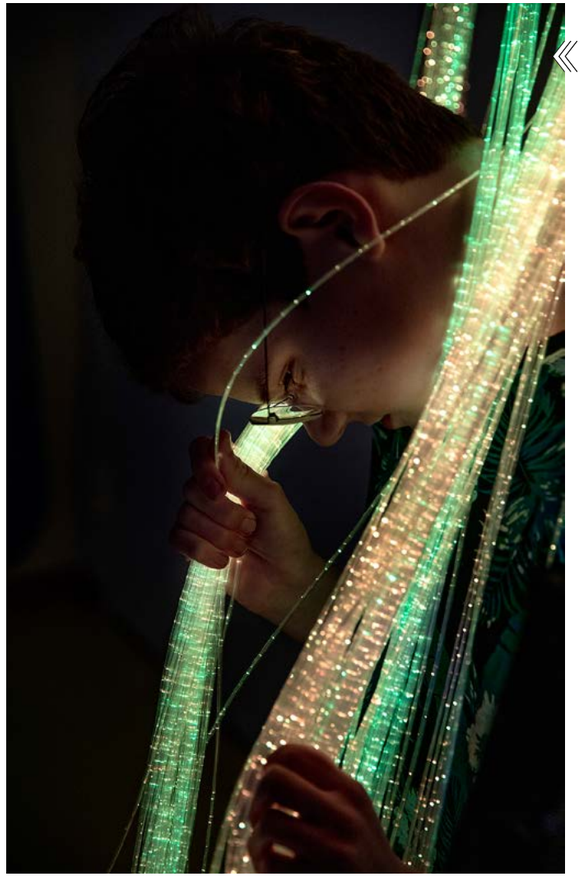

Snoezel

I Stjernens snoezelrum kan man som Peter gemme sig helt under de glimtende lysledninger og føle roen sænke sig. Der er også musik og visuelle effekter på væggen – og en kæmpe vandseng med varme i. – Når jeg ligger helt tæt med et barn og fornemmer et roligt åndedræt og en afspændt krop, så ved jeg, at nærvær og samvær er et vigtigt pædagogisk redskab, fortæller socialpædagog Brigitt Borg.

Gennemtænkt

Stjernen er skræddersyet til de børn og unge, der bor her. En stjerneformet bygning med seks ben, udendørs arealer med plads til leg og udfoldelse, vægge beklædt med en særlig støjisolering og blødt gulv, så man ikke slår sig. Der er også særligt lysindfald i huset samt rumdækkende lys, der tager hensyn til svagtseende.

Stjernen

Børnehusene Stjernen i Fraugde ved Odense er et regionalt døgntilbud for børn og unge op til 24 år med svære hjerneskader og varig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne. Der er tre afdelinger med 24 døgnpladser.

Hverdagen tilrettelægges ud fra det enkelte barns ønsker og funktionsniveau – målet er at være det bedste alternativ og supplement til barnets hjem og at give alle børn og unge udviklingsmuligheder i trygge, omsorgsfulde og stimulerende rammer.

Stjernen har eget køkken, vaskeri, fysio-/ergoterapi, sygeplejerske og teknisk personale. Børnene går i skole på specialskole eller på særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse.

Der arbejdes rehabiliterende, anerkendende og ressourceorienteret (KRAP), konfliktnedtrappende (low arousal) og kommunikationspædagogisk (totalkommunikation).

Læs mere om Stjernen på handicapcenterfyn.dk/wm512500

KONTAKT

SOCIALPÆDAGOGERNES LANDSFORBUND
sl.dk
Tlf. 7248 6000 / sl@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15, torsdag 9-17, fredag 9-13

Medlemsteam:
Ved spørgsmål om medlemskab, kontingent og efterlønsbidrag.
Tlf. 7248 6030 / medlem@sl.dk

Arbejdsskadeteam:
Er du kommet til skade på jobbet?
sl.dk/arbejdsskade
Tlf. 7248 6040 / arbejdsskade@sl.dk

Job- og karriererådgivning
Gratis rådgivning om job og karriere for forbundets medlemmer hver mandag 14-17. Tlf. 7248 6060

SOCIALPÆDAGOGERNES A-KASSE
Tlf. 7248 6010 / dagpenge@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15, torsdag 9-17, fredag 9-13

Forretningsudvalget
Forbundsformand
Benny Andersen
Tlf. 4055 0982

1. forbundsnæstformand
Marie Sonne
Tlf. 2210 1728

2. forbundsnæstformand
Verne Pedersen
Tlf. 4064 0344

Forbundskasserer
Michael Madsen
Tlf. 4093 4833

PRESSEKONTAKT:
Presseansvarlig
Lise Møller Aarup
laa@sl.dk / mobil: 2423 5150

Enhedsleder for Kommunikation
Søren Lauridsen
sln@sl.dk / mobil: 2290 2023

PÆDAGOGSTUDERENDES LANDSSAMMENSLUTNING
p-l-s.dk
Tlf. 3546 5880
Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag 10-15

PENSIONSKASSEN
pka.dk
Tlf. 3945 4540 / pka@pka.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 8.30-20, fredag 9-15

INDKALDELSE TIL KREDSGENERALFORSAMLING 2020

BORNHOLM

Torsdag den 10. september kl. 17-20
AOF's lokaler, Snorrebakken 58, Rønne
Tilmelding senest 1. september via bornholm.sl.dk

LILLEBÆLT

Tirsdag den 29. september kl. 15.30-21.30
Danmarksgade 16, Odense C
Vi skal bl.a. diskutere 'Vi er Socialpædagogerne'. Find dagsorden og tilmeld dig på lillebaelt.sl.dk

MIDT- OG VESTJYLLAND

Torsdag den 24. september kl. 16-21
DGI Huset i Herning, Kousgaards Plads 3, Herning
Tilmelding til spisning på Hotel Eyde senest den 17. september via vestjylland.sl.dk

MIDTSJÆLLAND

Tirsdag den 29. september kl. 17-21.30
Kredskontoret Jættevej 50, 1., Ringsted
Indkomne forslag skal sendes senest ti dage før generalforsamlingen til midtsjaelland@sl.dk
Af hensyn til bestilling af mad ønsker vi din tilmelding til spisning senest 21. september via midtsjaelland.sl.dk

NORDJYLLAND

Tirsdag den 15. september kl. 15.30-20.45
Vejgaard Hallen, Vejgaard Torv, Aalborg
Dagsorden i henhold til vedtægterne. Tilmelding senest 1. september via nordjylland.sl.dk

NORDSJÆLLAND

Torsdag den 17. september kl. 15-20.30
Royal Stage, Milnersvej 39, Hillerød
Temaet er OK21. Læs mere om dagsorden og tilmelding på nordsjaelland.sl.dk

STORKØBENHAVN

Torsdag den 17. september kl. 16-19
Herlev Medborgerhus, Herlev
Vi holder generalforsamling med minimumsdagsorden. Tilmeld dig spisning senest 10. september på storkoebenhavn.sl.dk

STORSTRØM

Tirsdag den 29. september kl. 16.30
Hollænderhaven, Fuglebakken 3, Vordingborg
Ønsker du at deltage i spisning, skal du tilmelde dig senest 22. september via storstroem.sl.dk

SYDJYLLAND

Onsdag den 23. september kl. 16.00
Hotel Røde-Kro, Vestergade 2, Rødekro
Vi holder temageneralforsamling med temaet 'pseudoarbejde'. Dagsorden i henhold til vedtægterne. Tilmelding i forhold til forplejning senest 16. september på sydjylland.sl.dk

ØSTJYLLAND

Onsdag den 23. september kl. 16-19
LO Aarhussalen, Skt. Knuds Torv 3, 1. sal, 8000 Aarhus C
Ekstra punkt på dagsordenen: Godkendelse af forretningsorden. Forslag skal indsendes senest ti dage før generalforsamlingen. Tilmelding senest 9. september på oestjylland.sl.dk

Lokale generalforsamlinger i SLA

I flere kredse afholdes der også lokale generalforsamlinger i a-kassen – nogle steder i forlængelse af den generelle kredsgeneralforsamling, andre steder på en anden dato. **Så tjek din kreds' hjemmeside for at se, hvornår a-kassens generalforsamling afholdes lokalt.**

KALENDER

LILLEBÆLT

Medlemsmøde i ligestillingens tegn
Mandag 17. august kl. 16.30-20
FOA Middelfart, Stationsvej 32, Middelfart
Forbundsnæstformand Verne Pedersen fortæller om Socialpædagogernes ligestillingsindsats – og forhandlingschef Jens Christensen om forbundets ligelønsregnskab. Hør også historiker Astrid Elkjær Sørensens oplæg om, hvorfor kvindefag er lavtlønsfag – og grin med, når Mette Frobenius laver ligestillings-standup.

TR-stormøde om OK 2021
Torsdag 27. august kl. 9-16
HK Midt, Lumbyvej 11B, Odense C

Medlemsmøde forud for forhandling af OK 2021
Tirsdag 8. september kl. 17-20
FOA Middelfart, Stationsvej 32, Middelfart

Medlemsmøde for ansatte på overenskomsten for særlige stillinger
Tirsdag 15. september kl. 16-19
Kredskontoret, Danmarksgade 16, Odense C
Mødet er for medlemmer, som er ansat på overenskomsten for særlige stillinger i Socialpædagogerne Lillebælt.

MIDT- OG VESTJYLLAND

Informationsmøde om efterløn
Mandag 21. september kl. 16-19
Hotel Eyde, Mindegade 1, Herning
Informationsmøde om efterløn for medlemmer født efter 31/12-1956 og før 1/1-1962. På mødet vil vi bl.a. tale om, hvordan man skal forholde sig, hvis man ønsker at gå på efterløn, hvor meget man får i efterløn – og hvilken indflydelse det har på pensionsopsparinger. Læs mere og tilmeld dig senest d. 14. september på sl.dk/midtogvestjylland

FREDERIKSBERG KOMMUNE

Frederiksberg Kommunes Rådgivningscenter søger socialpædagog til dagtilbuddet "Roskildevej"

Frederiksberg Kommunes Rådgivningscenter (FKRC) yder rusmiddelbehandling (alkohol og stoffer). "Roskildevej" er et visiteret socialpædagogisk dagtilbud i FKRC-regi. "Roskildevej" er både et værested og en klub.

Værestedet understøtter borgernes behandlingsplan. Målet er at styrke ressourcer og udvikle kompetencer. **Klubben** tilbyder borgerne et mødested med fokus på at skabe relationer og netværk.

Vi søger en socialpædagog til at indgå i et lille team, bestående af daglig leder, kok og skiftende pædagogpraktikanter. I samarbejde med den daglige leder, vil du som uddannet pædagog få stor indflydelse på den daglige pædagogiske praksis.

Læs det fulde stillingsopslag og søg stillingen under Ledige stillinger på www.frederiksberg.dk.

Ansøgningsfrist er 24. august 2020 med forventet tiltrædelse den 1. oktober 2020.

MIDTSJÆLLAND

Familieplejernes Dag
Onsdag 16. september kl. 9-13
Kredskontoret, Jættevej 50, Ringsted
Først generalforsamling og morgenmad. Kl. 10 holder osteopat Bo Egeberg oplæg om, hvad osteopati kan bidrage med i forhold til børn og deres udvikling. Vi slutter dagen med en let frokost. Tilmelding senest 10. september via midtsjaelland.sl.dk

Temaaften med Pia Callesen
Mandag 7. september kl. 18-21.30
Kredskontoret, Jættevej 50, Ringsted
Så er det igen muligt at afholde en af vores populære temaaftener. Pia Callesen holder foredrag om 'Grib livet – slip angsten' ud fra et metakognitivt perspektiv. Der vil være mulighed for at nyde en sandwich. Tilmelding senest 2. september via midtsjaelland.sl.dk

Årsmøde i seniorsektionen
Mandag 7. september kl. 11-15
Kredskontoret, Jættevej 50, 1., Ringsted
Konsulent i Faglige Seniorer Carsten Elert holder oplæg om: 'Hvordan man kan blive 100 år'. Herefter afholdes årsmødet. Forslag, som ønskes behandlet, skal være formanden i hænde senest den 27. august på hanne.b.wurtz@gmail.com. Efter årsmødet vil der være en let frokost. Tilmelding til spisning senest 31. august. Læs mere på midtsjaelland.sl.dk

NORDSJÆLLAND

Jens Arentzen – en skæv opvækst
Tirsdag 25. august kl. 16-18
KP Nordsjælland, Carlsbergvej 14, Hillerød
Få en oplevelse, som du aldrig glemmer, med Jens Arentzen, der er en af landets absolut bedste foredragsholdere. Levende, underholdende, men med seriøs kant inddrager han sit publikum og udfordrer vanetænkning med sine personlige, provokerende og rørende foredrag, der går lige i hjertet. Tilmelding senest 18. august på nordsjaelland.sl.dk

Arbejdstidsregler og løntjek
Torsdag 27. august kl. 10-12
Kredskontoret, Roskildevej 10B, Hillerød
Vil du vide mere om arbejdstider, og hvordan de anvendes, så mød op på dette kursus. Vi tager udgangspunkt i jeres spørgsmål og problemstillinger. Er I flere interesserede på din arbejdsplads, kommer vi også gerne til jer. Tilmelding senest 26. august på nordsjaelland.sl.dk

STORKØBENHAVN

Foredrag for seniorer med Georg Metz
Tirsdag 8. september kl. 13.45-16.00
SL- Storkøbenhavn, Lindevænget 19, Ballerup
Seniorudvalget inviterer til foredrag med Georg Metz om 'Humor som overlevelse'. Pris for medlemmer 50 kr., for gæster 100 kr. Tilmelding og betaling senest 1. september på konto-nr.: 5332 0000244491. Yderligere oplysninger på tlf. 2489 1061.

SYDJYLLAND

Informationsmøde om PKA pension og efterløn
1. og 9. september kl. 15.30-18
1. september på ECH, Stormgade 200, Esbjerg
9. september på Skyttegården, Hjelm Allé 44, Aabenraa
Er du født efter 1. januar 1956 og inden 31. december 1960, så kom til informationsmøde omkring PKA og efterløn. Tilmeld dig senest 17. august. Læs mere på sydjylland.sl.dk

Som ny TR blev jeg fagligt udviklet – uden at skifte job

TEKST MARIA RØRBÆK /// FOTO HANNE LOOP

Hvorfor skulle der ske noget nyt i dit arbejdsliv?
Som nybagt HF-student søgte jeg et job som ferieafløser på amtsplejehjemmet Østergården. Jeg regnede med lige at være der sommeren over, men nu er det blevet til 18 år – altså halvdelen af mit liv. Jobbet har ændret sig meget undervejs, både fordi jeg selv er gået fra at være ufaglært til at være uddannet socialpædagog, og fordi plejehjemmet i dag er et botilbud under Center for Psykosocial Udvikling Slagelse (CPUS). Men de fysiske rammer er de samme. Jeg er rigtig glad for at være på CPUS, så jeg har ikke lyst til at søge et nyt job – men for fire år siden tænkte jeg alligevel: Nu skal der altså ske noget nyt.

Hvorfor ville du være TR?
Da posten som TR-suppleant blev ledig, var der ikke andre, der ville stille op – og så slog jeg til. Det åbnede en ny verden for mig, hvor jeg bl.a. var med på Socialpædagogernes kongres som gæst. For halvandet år siden afløste jeg så den tidligere TR. Ud over drømmen om selv at få nye udfordringer var jeg drevet af et ønske om at få indflydelse på min arbejdsplads og være med til at udvikle den. Og så vil jeg også gerne hjælpe kolleger, der kommer i klemme.

Hvordan var din første tid som TR?
Megasvær. Selvom jeg havde været suppleant først, er det noget helt andet at være TR, for nu er det pludselig dig, der skal være inde i overenskomsten og lokalaftalerne. Jeg er TR for ca. 50 socialpædagoger – og kollegerne kom og spurgte mig om alt fra: 'Hvornår må man bryde 11-timers reglen?' til: 'Ser min lønseddel rigtig ud i forhold til weekender og ferie?' Gang på gang måtte jeg bare svare: 'Øh … Det vil jeg godt lige undersøge for dig.' Heldigvis kunne jeg få rigtig meget hjælp. Både af kredsen, fællestillidsrepræsentanten og de andre TR'ere på CPUS.

Hvornår har du fået indflydelse?
Sidste år skulle CPUS spare, og her fik vi som TR'ere medindflydelse på, hvor der skulle spares. Vi ville gerne undgå fyringer, og det lykkedes at komme igennem med et forslag om at nedlægge en lederstilling, hvor lederen under alle omstændigheder skulle gå på pension, og så omstrukturere ledelsesopgaverne. Det var fedt, da kollegerne bagefter sagde, at det var en god aftale. Andre gange handler det om kampen for højere løn, og jeg har flere gange gjort en forskel i forbindelse med lønforhandlinger.

Har du et godt råd til andre, der er nye som TR?
Gå ind i de kampe, der kommer, med oprejst pande uden at tage det personligt. Når der fx er uenighed mellem dig og din ledelse, handler det ikke om jer som personer, men om de poster, I hver især bestrider. Og husk så at søge al den hjælp, du kan få i dit bagland – altså hos kredsen og fællestillidsrepræsentanten. ×

Mie Findsen Pedersen
36 år

2019
TR for socialpædagogerne på CPUS

2016
Suppleant for TR på CPUS

2007
Socialpædagog på Østergården, i dag en del af Center for Psykosocial Udvikling Slagelse (CPUS)

2003
Pædagogstuderende og afløser på Østergården

2002
Barselsvikar på Østergården, Slagelse Kommune

2002
Nybagt HF-student med sommerjob på amtsplejehjemmet Østergården

Mie Findsen Pedersen greb chancen, da posten som TR blev ledig på hendes arbejdsplads gennem 18 år. Og fik udvikling uden at skifte job.

Job- og karriererådgivningen tilbyder gode råd og sparring til dig, der overvejer at skifte spor.
Ring mandag kl. 14 til 17 på 7248 6060
eller bestil tid til en samtale på 7248 6000

PP Sorteret Magasinpost
PostNord

ID nr. 41012

FOTO: PRIVAT

Sheila Albertsen om sin studiekammerat Christina Andersen

Det jeg ser

Sheila Albertsen og Christina Andersen studerer begge på pædagoguddannelsen på Absalon i Slagelse

CHRISTINA ER EN KÆMPE MOTIVATIONSFAKTOR

Christina er min medstuderende på pædagoguddannelsen på Absalon Slagelse. Hun har nedsat syn pga. sygdom tidligere i sit liv, og hun er virkelig en fighter, som insisterer på, at hendes udfordringer ikke skal stå i vejen for hende og ikke være noget, som hun ikke tør tale om. Det oplevede jeg, da vi var i minipraktik sammen, og en borger med Downs Syndrom spurgte: 'Hvorfor ser dine øjne sådan ud?' Christina og borgeren kendte hinanden fra gadebilledet og havde snakket sammen før, så hun svarede bare med et smil: 'Det ved du jo godt, det er jo, fordi jeg har haft kræft.'

Som veninde bliver jeg smittet af hendes drive, og hun er en kæmpe motivationsfaktor for mig, for hendes medmennesker og ikke mindst for borgerne. Når hun i praktik går all in på aktiviteter, bevirker hendes mod, at borgerne tør mere. Fx da vi legede en leg, hvor man skulle kaste med ærteposer efter en pind. Her inspirerede Christina en blind beboer til også at være med.

Ser du noget særligt hos en kollega? Send en mail til: **nyhedsrum@sl.dk**

Hørt!

Jeg tror, min største motivation har været, at jeg har tænkt: Jeg vil have en uddannelse – jeg vil ikke ende på kontanthjælp, for jeg vil gerne kunne give mine børn alt det, de har brug for. Jeg skal bare kæmpe mig igennem det her. Men jeg ville ønske for andre anbragte børn, at der ikke var så mange bump på vejen.

— **Stina Britt Nielsen,** 26 år og tidligere anbragt

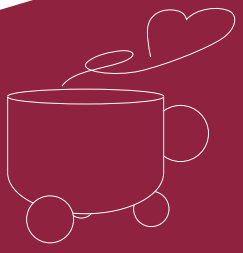

Øjeblikket

Det gav mig så meget at være med til at lave den mobile café for udsatte borgere under corona. Jeg blev glad i låget, selvom jeg mødte en masse mennesker med svære problematikker – det endte altid med, at jeg gik hjem med en god følelse i maven. Der var fx en borger, der græd meget de første par gange, hun kom. Men den sidste dag sagde hun: 'Tak, du skal bare vide, at man bliver i godt humør af at være sammen med dig.' Større cadeau kan jeg næsten ikke få.

— **Socialpædagog Karen Ploumann,** som under corona var med til at starte en mobil café op i Struer for udsatte borgere, der bor i egen bolig